

UITSTELGEDRAG

Ongeveer een jaar geleden werd ik door een man gebeld. Laten we hem Daniël noemen, een man van 36 jaar uit het midden van Nederland. Hij was door de directeur van het bedrijf waarvoor hij werkte naar me doorverwezen omdat hij loonbeslagen had. Daniel had een goede baan en kon zelfs spaargeld opzij zetten. Hij had alleen een studieschuld bij DUO van, niet al te hoog hoor, €3500,00. Het beslag op zijn loon was niet het gevolg van achterstallige huur, energie of ziektekostenpremie, want die liet hij automatisch afschrijven. Die studieschuld had hij niet geregeld, die betaalde hij dus niet af. Als je je studieschuld niet afbetaalt, krijg je een boete. Het werd boete op boete, incasso's werden niet betaald en de deurwaarder kwam op het laatst zelfs op zijn werk langs. Hij schaamde zich dood, wist dat het voor hem was en vertelde niemand erover. Daniël leegde wel regelmatig de brievenbus in het flatgebouw waar hij woonde maar maakte zijn post niet open. Dat stelde hij uit. Hij bewaarde al de ongeopende brieven in tassen in zijn huis. Zo kon het gebeuren dat hij negen jaar lang zijn post niet opende. Aangezien de meeste vaste lasten automatisch afgeschreven werden leidde dit niet direct tot grote problemen.

Toen hij mij belde, hebben we meteen een afspraak gemaakt. Hij zei dat hij zich schaamde voor de grote hoeveelheid ongeopende post. Ik zei echter dat hij alles mee moest nemen waarop hij zei: "Dan moet ik wel een auto huren, want het is heel veel." En zo geschiedde: hij nam twaalf kratten met ongeopende post mee van de afgelopen negen jaar. We zijn direct aan de slag gegaan. We begonnen met alle post van het huidige jaar open te maken en we hebben een actiepuntenlijst opgesteld. In zijn beeldvorming was het probleem heel groot, maar tijdens het openmaken van de post werd duidelijk dat het allemaal wel meeviel en dat hij het probleem groter had gemaakt dan het uiteindelijk was. Na drie uur ging Daniël bij me weg. Ik ben toen nog wel een paar uur doorgedaan. In de ongeopende post kwam ik zelfs nog wat kerstkaarten en liefdesbrieven tegen. Daar moest ik wel even om lachen. Hij was heel dankbaar met de hulp en stuurde me bloemen. We hielden maandelijks contact. We hebben nu een driemaandelijks telefonische afspraak om het af te bouwen. Het gaat nu goed met Daniël. Hij heeft zelfs een huis gekocht. Hij dacht nog dat dat niet kon omdat hij in de veronderstelling was dat hij BKR-geregistreerd was en om die reden geen hypotheek zou kunnen afsluiten,

maar uiteindelijk kon dat dus wel. Hij had zelfs nog een meevaller: hij kreeg geld terug omdat hij jarenlang teveel had betaald aan water, gas en licht. Samen met het spaargeld had hij genoeg om een flinke aanbetaling voor zijn huis te doen. Onlangs stuurde Daniël mij een foto van zijn lege brievenbus. Hij heeft met zichzelf afgesproken om drie keer per week zijn brievenbus leeg te halen en zijn post direct af te handelen. Aan de schuld heeft hij wel iets overgehouden, vertelde hij me onlangs, hij noemde het een 'klein trauma'. Regelmatig zegt hij hoe blij hij is dat het is opgelost en dat hij hierdoor in één keer volwassen is geworden.

'In de ongeopende post kwam ik zelfs nog wat kerstkaarten en liefdesbrieven tegen'

Gevallen als Daniel maak ik vaker mee. Er is sprake van uitstelgedrag zonder deadline. In zo'n situatie moet je erop gewezen worden door iemand anders. Daniel had het geluk dat zijn werkgever hem naar mij stuurde. Vaak heeft niemand door dat er wat aan de hand is, maar loonbeslag is een teken dat het niet goed zit met iemands financiële situatie. **○**